

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum II. Decretalium, Per Triginta Titulos Distributum, In Quo Agitur
De Judiciis, Foro Competenti, Libelli Oblatione, Mutuis petitionibus, ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1708

§. III. Qualiter executio sententiæ inpediri possit interventu Tertij?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73001)

quotiens aliqua scripta, sub nomine no-
pro destinata, redarguenda videris fal-
sitate, nullam eis adhibeas fidem: & quod
per ipsas mandatum fuerit, non observes:
Sed eum, qui presentaverit, retineri
facias diligenter; ex quo apparet, quod
Executor, cum subito animo dubium de
falsitate mandati, quod facile fieri potest,
nota exceptione probabili, possit execu-
tionem suspendere, ac referre ad man-
dantem; quod non contingit sine cog-
nitione super falso per exceptionem oppo-
sita: at hunc Executorem, fuisse *merum*
Executorem, expressè tradit Barbosa cit.
n. 4. ergo.

§. III.

Qualiter executio sententiæ impediri pos-
sit interventu Tertij?

2657. **C**asus enim esse posset, quod execu-
tio sententiæ inter Tertium, &
Cajum, lata contra Cajum, cederet in
præjudicium Sempronii; & hic execu-
tioni, tanquam sibi præjudiciose, se op-
poneret, allegans commune illud, quod
res inter alios acta: non noceat aliis; quo
casu eveniente dubitatur, quid Execu-
tori constituto agendum? de hoc agitur
in c. *Cum super* 17. h. t. Cum enim orta
controversia, inter Episcopum Auri-
ensem, & Monasterium Cellæ novæ, super
subjectione ejus, in ea causa plures senten-
tiæ pro Episcopo latæ fuissent, quibus &
Monasterium, & Episcopus Ovetensis
(cui Monasterium subiectum asserebatur)
se gravari existimârunt, & ideo ad Sedem
Apostolicam appellâssent; petentes, ut
sententia executioni non mandaretur, ex
parte verò Monasterii nihil rationabile
allatum fuisset, cur sententia pro Episco-
po lata retractari deberet, eam Pontifex
in ordine ad Monasterium confirman-
dam esse censuit.

Huic tamen decisioni, contra Mo-
nasterium, subjunxit: *si verò constiterit*
appellationem pro Ecclesia Ovetensi rationa-
biliter interpositam, & ad eam prosequen-
dam, nuntium ejus intra tempus legiti-
imum destinatum fuisse, executio senten-
tia differatur, ne circa possessionem Ove-
tensis Ecclesia detrimentum incurrat; alio-
quin (sicut jus postulat) executioni;

absquè Ovetensis Ecclesiæ præjudicio,
demandetur, cui, quæ præmissa sunt,
non præjudicent, quo minus suam va-
leat consequi rationem; cum *res inter*
alios acta non noceat regulariter alii, ju-
xta constitutiones canonicas, & civiles.

Ex hac resolutione deducitur, execu-
tionem sententiæ latæ contra unum ex
litigantibus, interventu tertii, de cujus
præjudicio agitur, posse impediri. 1. si is ju-
dicio interfuit, & à sententia, in quantum
sibi præjudicat appellaverit; 2. si non ad,
fuit iudicio, sed cognitâ sententiâ sibi præ-
judicante, appellationem interposuit, dur-
ante decennio à die notitiæ habitæ de sen-
tentiâ latâ; quod verum est, licet etiâ
principalis condemnatus appellaverit;
imò, licet hujus appellatio, tanquam fri-
vola rejecta sit, & sententia contra ipsum
principalem latâ à Judice primæ instantiæ,
confirmata sit, si appellatio tertii rationa-
biliter interposita sit, modo saltem sum-
mariè doceat, sua interessè.

Deducitur ulterius, quod appellare ab
eadem sententia possit non tantum Reus
victus; sed etiam tertius, cujus interest, &
poterit sententia quoad Reum jure suo do-
centem confirmari; respectu verò tertii
rationabiliter appellantis, infirmari;
quod jam præmissimus, & colligi potest
ex seqq.

Deducitur 3. juxta doctrinam com-
plurium, quos refert Barbosa in dict. c.
17. n. 6. interventu tertii posse impediri
executionem etiam trium sententiarum;
sed de hoc V. in seqq. n. 2660. & c. Hæc
tamen, quæ præmissa sunt, intellige, ut
non procedit, si tertius scivisset litem agi-
tari, & acquievisset sententiæ latæ, vel
donec sententia lata esset; nam in hoc
casu, etiam contra tertium, competere
executionem, tradit Mynsingerus in c.
Veniens 38. de Testibus. n. 9. Lancellotus
de attentat. p. 2. c. 4. n. 531. & c.

Præter dicta not. in ipso (quo dicitur:
quod res inter alios acta non noceat) si-
gnatè addi *regulariter*; Unde hoc juris
pronuntiatum non debet sumi universali-
ter, ac indefinitè; sed cum suis limitatio-
nibus, hinc aliqui tenent, sententiam in
causa Majoratus legitimè latam pro, vel
contra possessorem, prodesse etiam, vel
nocere successori, nisi sententia lata fuisset
ob culpam, dolum, vel negligentiam
prio-

prioris possessoris, & id probaret legitime successor; tum enim huic obesse non posset. Sed de his, V. quæ circa istud pronuntiatum diximus superiùs.

¶ IV.

An, & qualiter impediri possit executio, etiam trium sententiarum conformium?

2660.

Hanc quæstionem in CC. Viennensi Clemens V. sic definit: ut calumniis litigantium occurratur, *is qui in beneficiis, vel alia quavis causa, tres contra se in petitorio, vel possessorio, sententias reportavit, ad agendum de nullitate ipsarum, vel alicujus ex eis, nullatenus admittatur, donec hujusmodi sententiæ plenariè fuerint executioni mandata.* Similiter si ille, contra quem tres sententiæ definitivæ latae fuerint, ab interlocutoria, vel gravamine, ante prolationem ipsarum, vel earum aliquam, se appellasse, & causam appellationis hujusmodi adhuc pendere proponat: *sententiarum prædictarum executionem, tali prætextu, nolumus impediri.* Quæ, ad causas, qualitercunquè etiam per appellationem pendentes, duximus extendenda. Pro expositione hujus textus not. quòd sententiæ dicuntur conformes, quando una confirmat aliam, sicuti docent Covar. *pract. c. 25. n. 5. & 6.* & alii quos refert Rota in una Romana pecuniariæ 23. Junij 1614. coram Ubald. impressa per Farinacium *decis. 647. n. 1. p. 1. recent.* imò ad hoc, ut constet de conformitate trium sententiarum, non requiritur quòd prima expressè confirmet secundam, & secunda tertiam; sed sufficit, quòd in substantia idem contineant, sicuti docet Bald. in L. *Creditor & cum de sorte. n. 1. ff. de solut. & censuit Rota, decis. 98. n. 1. p. 1. recent.* & quòd non addit diffinitas circa substantiam, vel qualitatem principalem: quo posito:

2661.

Dicendum, quando contra aliquem tres sententiæ conformes latae sunt, super eodem Articulo, per ipsum condemnatum, eorum executionem non posse impediri, consequenter nec appellari, nec de illorum nullitate prius agi, donec plenè executioni data sint sicut constat ex textu ibi (*donec hujusmodi sententiæ plenariè fue-*

rint executioni mandata) quòd verum est in causis etiam criminalibus, ubi executio sententiæ retractari potest; ut, in casu depositionis, condemnatione poenæ pecuniariæ &c. ubi autem executio plenè facta est, non prohibetur condemnatus agere de nullitate sententiæ; quia textus expressè loquitur de impugnatione sententiæ, donec executioni data sit; dixi super eodem Articulo; nam si fuerint super diversis, non erunt conformes.

Not. autem quòd textus in prima parte loquatur de tribus sententijs, quin distinguat, vel addat particulam definitivam; deinde verò in §. *Similiter*, dicat, nec posse impediri executionem earum, si post tres definitivas dicat, se ante illarum prolationem ab interlocutoria appellasse, & appellationem adhuc pendere. Ex hac observatione quæstio moveri potest, an vi dictæ Clementinæ per eum, qui contra se tres decisiones Rotæ habet, non possit impediri executio earum sic, ut contra illas non possit appellare dici posset, quòd sic, nam Clementina, (ut notavimus) expressè dicit contra tres sententias, indefinitè; ergo procedit sive late sint à supremo Judice; sive ab inferiore: sed videtur negandum; quia verbum *sententia*, simpliciter, & absolutè prolatum, supponit solum pro definitiva & ideo quocunquè; in dubio venit definitiva, ut notat Pereyra in Elucidario n. 1258. unde, sicut appellacione seu voce *excommunicacionis*, simpliciter, & sine addito prolata venit solum *excommunicacio major*; sic appellacione seu voce *sententiæ*, simpliciter & sine addito prolata, venit sententia definitiva: at decisiones Rotæ non sunt sententiæ definitivæ, saltem prius, quam approbentur à summo Pontifice ut attestacione trium Auditorum Rotæ notavimus n. 2581. & seqq. ergo.

Not. 2. Clementinæ cit. locum esse, non tantum in casu, quo tres definitivæ conformes late sunt contra aliquem in eadem causa; sed etiam tres interlocutoria; quod tamen non videtur sic indefinitè accipiendum; sed de interlocutoriis, à quibus appellatur post tres definitivas conformes, ante harum prolationem, ut constat ex textu ibi: *similiter, si ille contra, quem tres sententiæ definitivæ late fuerint, ab interlocutoria, vel gravamine, ante*